

Frank Dahlgaard (KRF):

Økonomiministeren er jo en af de, havde jeg nær sagt, få rigtig troværdige eurotilhængere her i Folketinget, som har sagt gang på gang, at da Danmark har knyttet sig valutamæssigt til at følge euroen, har vi ingen pengepolitisk frihed. Vi må følge Den Europæiske Centralbanks rente minus en halv time eller måske få minutter, og det er jo ikke meget værd.

Men så oplevede vi jo her i fredags, at Danmarks Nationalbank selvstændigt og på eget initiativ sænkede den danske rente, i øvrigt midt i en finansiell krisesituation, og det må da få ministeren til at erkende, at vi stadig her i Danmark med vores egen gode, gamle krone og vores egen valuta har en vis pengepolitisk selvstændighed.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg ser, at der på en måde er to spørgsmål i hr. Frank Dahlgaards spørgsmål her i dag.

Til det første vil jeg ikke undlade at komme med en venligt ment kommentar, for jeg er overrasket over den formulering, hr. Frank Dahlgaard er kommet til at bruge i den første del af sit spørgsmål, hvor der står, at Danmark uden for euroen har bevaret sin pengepolitiske selvstændighed. Derfor var jeg glad for, at hr. Frank Dahlgaard mindede om, at Danmark har en fastkurspolitik.

Den rentepolitik, Nationalbanken anvender, gør den nemlig kun med ét eneste formål, nemlig at sikre fastkurspolitikken. Valutakursen havde i et stykke tid bevæget sig bort fra det, vi kalder centralkursen, nemlig 7,46 kr. pr. euro – undskyld at jeg er teknisk, men det er teknik – og befandt sig den 5. oktober i underkanten af 7,44 kr. pr. euro, sandsynligvis som følge af ekstraordinær valutaindstømning. Så skal Nationalbanken vurdere, hvad den skal gøre, og det er kun Nationalbankens opgave.

Man kunne så spørge: Hvor kommer valutaindstømningen fra, og hvorfor? Her kan jeg sige, at det skyldes ifølge markedsdeltagerne, at danske pensionskasser omlægger fra udenlandske aktier til danske obligationer.

Så kommer jeg til den anden del af hr. Frank Dahlgaards spørgsmål. Den danske lange rente ligger over den tyske rente, og normalt måler man rentespændet som forskellen mellem de 10-årige statsobligationer. I den nuværende økonomiske situation, der er meget anderledes, end den plejer at være, har de danske pensions- og livsforsikringselskaber et incitament til at om-

lægge deres portefølje til lange, sikre papirer, og det er traditionen tro obligationer. Placeringen i danske obligationer reducerer rentespændet, men jeg kan uddybe det i næste omgang.

Frank Dahlgaard (KRF):

Ja, tak for svaret, som jo er en bekræftelse på, at Nationalbanken fortsat har en selvstændighed og kan sænke renten, uden at den først er sænket af Den Europæiske Centralbank eller andre steder.

Så synes jeg, det var interessant, at ministeren også bekræftede, at denne nedsættelse af renten specielt i Danmark sker i en situation, hvor der er stor international usikkerhed, og hvor der er noget i retning af finansiell krise. Hvad sker der så i Danmark? Er der pres på kronen? Strømmer valutaen ud af Danmark? Nej! Som ministeren svarede, er det det modsatte, der sker. Pengene strømmer ind i Danmark, i sidste måned var det over 20 mia. kr., der strømmede ind i valutakassen, og for at standse denne indstrømning i valutakassen sænkede Nationalbanken i Danmark renten.

Det er jo et noget andet billede, minister – er det ikke korrekt – end det, man gav for godt 1 år siden forud for euroafstemningen, hvor man sagde, at et nej ville betyde, at så snart der var international krise, og det har vi jo haft efter 11. september, ville der ved den mindste anledning blive pres på den danske krone, og pengene ville strømme ud, og vi måtte hæve renten og lave valutaværn. Og så oplever vi i virkelighedens verden det modsatte. Vil ministeren bøje hovedet i ydmyghed og erkende, at hun har taget fejl? Og vil ministeren også bekræfte, at på akkurat 1-års-dagen for euroafstemningen, altså den 28. september, var de langfristede danske byggeobligationer, de 30-årige, nede på en rente under den tyske?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager, men jeg kan desværre ikke glæde hr. Frank Dahlgaard, og det er, fordi hr. Frank Dahlgaard bruger den aktuelle situation på en måde, som jeg i anførselstegn vil kalde manipulatorisk. Det er ikke ment vredt på nogen måde, for jeg anerkender, at vi er politisk uenige.

Jeg har sagt fra dette sted i salen utallige gange, at man ikke på månedsbasis kan sige noget klogt om, hvordan Danmarks situation vil være uden for euroen. Der er utrolig mange faktorer, der spiller ind, og der er stor forskel på forskellige typer internationale kriser. Sydøstasienkri-